

Správa železniční dopravní cesty

Správa železniční dopravní cesty, státní organizace

Generální ředitelství

Dlážděná 1003/7

110 00 PRAHA 1

Váš dopis zn.:

Ze dne: 28.12.2015

Naše zn.: 140/2016-O25

Vyřizuje: Mgr. Sendlerová

Telefon: 9722 46686

Mobil:

E-mail: sendlerova@szdc.cz

Datum: 8.1.2016

Vážený pan

Adam Zábranský

Zbynická 6

153 00 Praha 16

Rozhodnutí

Generální ředitel Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem v Praze 1, Dlážděná 1003/7, PSČ 110 00, IČ 709 942 34, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, odd. A, vložka 48384, **Ing. Pavel Surý**, (dále jen generální ředitel SŽDC) v souladu s ust. §§ 16 a 20, odst. 4 a 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), ve věci odvolání pana Adama Zábranského, bytem Zbynická 6, 153 00 Praha 16 (dále též jen žadatel) proti Rozhodnutí Správy železniční dopravní cesty, státní organizace čj. 52016/2015- SŽDC-O27 ze dne 18.12.2015 o odmítnutí žádosti žadatele o poskytnutí informací rozhodl takto:

Odvolání žadatele ze dne 28.12.2015 proti Rozhodnutí Správy železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem v Praze 1, Dlážděná 1003/7, PSČ 110 00, IČ 709 942 34, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, odd. A, vložka 48384 (dále jen SŽDC) čj. 52016/2015-SŽDC-O27 o odmítnutí žádosti pana Adama Zábranského, bytem Zbynická 6, 153 00 Praha 16 o poskytnutí veškeré dokumentace (předané dokumenty atd.) o poskytnutých právních službách právničky JUDr. Radmily Kleslové, která pro SŽDC pracovala dle informací z veřejných zdrojů od prosince 2013 do května 2014

se zamítá,

neboť odvolání není důvodné a napadené Rozhodnutí SŽDC čj. 52016/2015-SŽDC-O27 ze dne 18.12.2015 (dále též jen Rozhodnutí)

se potvrzuje.

Odůvodnění:

Generální ředitel SŽDC přezkoumáním napadeného Rozhodnutí v celém rozsahu zjistil, že žadatel požádal SŽDC žádostí dle zákona doručenou SŽDC dne 7.12.2015 o poskytnutí veškeré dokumentace (předané dokumenty atd) o poskytnutých právních službách právničky JUDr. Radmily Kleslové, která pro SŽDC pracovala dle informací z veřejných zdrojů od prosince 2013 do května 2014.

Generální ředitel SŽDC svým přezkoumáním dále zjistil, že SŽDC vydala dne 18.12.2015 pod čj. 52016/2015-SŽDC-O27 Rozhodnutí o odmítnutí žádosti žadatele s odůvodněním, že požadované informace nemá SŽDC k dispozici a tedy je nelze vydat. Toto Rozhodnutí bylo odesláno žadateli dne 21.12.2015 e-mailem, žadatel Rozhodnutí převzal ještě téhož dne, jak vyplývá z potvrzení o doručení.

Generální ředitel svým přezkoumáním dále zjistil, že žadatel podal proti tomuto Rozhodnutí dne 29.12.2015 odvolání. Odvolání bylo podáno včas ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení Rozhodnutí.

Žadatel ve svém odvolání poukazuje zejména na skutečnost, že SŽDC odmítla informace poskytnout s odůvodněním, že vztah mezi advokátem a klientem je ze zákona důvěrný a že požadované informace byly předávány formou konzultace, tedy ústně. Dále že důvěrnost vztahů či zachovávání mlčenlivosti nejsou uplatnitelným důvodem pro omezení práva na poskytování informací.

Tato námitka žadatele však není důvodná. Není pravdou, že důvodem pro neposkytnutí informací bylo odůvodnění, že vztah mezi advokátem a klientem je ze zákona důvěrný a že požadované informace byly předávány formou konzultace, tedy ústně. Pravdou je, že SŽDC řádně prověřila existenci požadovaných dokumentů a protože se žádné nenašly, obrátila se se žádostí o poskytnutí těchto informací na JUDr. Radmilu Kleslovou. Tato prohlásila, že vztah mezi advokátem a klientem je ze zákona důvěrný a že požadované informace byly předávány formou konzultace, tedy ústně a že požadované informace neexistují.

Dále žadatel v odvolání uvádí, že se rovněž nelze ztotožnit se závěrem, že žádaná informace existovala pouze v nezaznamenané ústní podobě během konzultací mezi JUDr. Radmilou Kleslovou a zástupci SŽDC.

Žadatel dále uvádí, že SŽDC jako povinný subjekt byla žadatelem informována o tom, že si tyto informace může od JUDr. Radmily Kleslové vyžádat, pokud není jejich držitelem.

Tyto námitky považuje generální ředitel za nedůvodné. Generální ředitel zde musí znovu konstatovat, že SŽDC řádně prověřila existenci požadovaných dokumentů a protože se žádné nenašly, vyžádala si SŽDC stanovisko dotčeného subjektu - JUDr. Radmily Kleslové. Tato prohlásila, že vztah mezi advokátem a klientem je ze zákona důvěrný a že požadované informace byly předávány formou konzultace, tedy ústně a že požadované informace neexistují.

Vzhledem k tomu, že SŽDC neměla požadované informace k dispozici, nezbylo jí nic jiného, než v souladu s § 3, odst. 3 a § 15 zákona vydat předmětné rozhodnutí.

— V této souvislosti poukazuje generální ředitel SŽDC na skutečnost, že dle § 3 odst.3 zákona se informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního. Tato definice tedy pojímá informaci jako jakýkoliv zaznamenaný obsah, aniž by bylo určující na jakém nosiči je tento záznam proveden. Dále z této definice informace vyplývá, že informační povinnost se může vztahovat pouze k informacím reálně existujícím, neboť informace dle zákona musí splňovat oba znaky, tj. musí se jednat o obsah nebo jeho část, který je určitým způsobem zaznamenan, tj zachycen tak, aby mohl být kdykoli v identické podobě znovu zjištěn (použit, sdělen apod.). Pokud určitá skutečnost sice nastala, ale vůbec nebyla zaznamenána (např. z ústního jednání se nepořizoval záznam) nebo pokud určitá informace nikdy neexistovala, pak samozřejmě požadavek na poskytnutí informace nemůže být uspokojen. Tomu odpovídá i ust. § 2, odst. 4 zákona, jež z povinnosti poskytovat informace vyjímá vytváření nových informací. Informací je pouze to, co skutečně existuje, rozhodující je, zda požadovanou informaci povinný subjekt drží.

Vzhledem k tomu, že požadované informace neměla SŽDC k dispozici, nemohla žádosti vyhovět a nezbylo ji tudíž nic jiného než vydat předmětné rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Generální ředitel SŽDC po posouzení všech okolností případu musí konstatovat, že napadené Rozhodnutí je po stránce obsahové i formální v souladu se zákonem.

— Generální ředitel po přezkoumání všech důvodů odvolání dospěl k závěru, že Rozhodnutí SŽDC o odmítnutí žádosti žadatele vzhledem k výše uvedenému bylo správné, a proto generálnímu řediteli SŽDC v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu nezbyvá než odvolání žadatele odmítnout a napadené Rozhodnutí potvrdit.

Poučení:

Proti tomuto Rozhodnutí se dle § 91, odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

—
Ing. Pavel Surý
generální ředitel